

ရှေးခေတ် အိန္ဒိယနန်းတော်တွင်းမှ
အချစ်ဖြင့်လောင်မြိုက်စေသော
ဆောင်ကြာမြိုင်ဇာတ်လမ်းများ

ဘသက်ဆွေ

မြန်မာပြန်

The Courtesan
who inflamed Love

H. R. Aiyer

ဒုတိယအကြိမ်

မိုးခွင်းကြယ်

စာရေးသူ၏ မှတ်စု

ခရစ်တော်မပေါ်မီ ၁၀၁၀ ခုနှစ်ဝန်းကျင်အတွင်း ဒါရာနိုင်ငံ၏ ပလ္လင်ထက်တွင် ဘုရင်တစ်ပါး ထီးနန်းအုပ်ချုပ် မင်းလုပ်ခဲ့ဖူးသည်။ သူ၏ အမည်ကို...ရာဇာဘိယာဒေဝ...ဟူ၍ အများက သိထားကြသည်။

သူသည် ပါရာမာရာ မင်းဆက်မျိုးနွယ်ဖြစ်ပြီး ၄၄ နှစ်တိုင်တိုင် ပိုင်စိုးခဲ့သည်။ သူ အုပ်ချုပ်စဉ်ကာလမှ စ၍ မည်သူမျှ ပြုလုပ်နိုင်စွမ်းမရှိသော ဖြစ်ရပ်များကို သူ၏ စီစဉ်မှုဖြင့် ဆောင်ရွက်စေပြီး အောင်မြင်စွာ ပြီးပြည့်စုံခဲ့သည် ...ဟူ၍ သူကိုယ်တိုင် ပြောကြားခဲ့သည်။

သူသည် နန်းတော်ရှိ မှူးမတ်များ နှင့် မိတ်ဆွေ အပေါင်းအသင်းများအား ပုံပြင်များ ပြောပြခြင်းဖြင့် ဧည့်ဝတ်ပြုစု ဖြေဖျော်လေ့ရှိသည်။ သင်ခန်းစာတစ်ခုကို ပေးချင်သဖြင့် ဤကဲ့သို့ ပုံပြင်ထဲတွင် ထည့်သွင်း၍ ပြောခဲ့ခြင်းလည်း ဖြစ်သည်။

ထိုပုံပြင် ဇာတ်လမ်းများ သည် ‘ဆရင်ဂရာမန်ယာရီ’ဇာတ်လမ်းများထဲတွင် အကျုံးဝင်သည်။ ထိုခေတ်အခါက ကိုယ်လုပ်တော် ပြည့်တန်ဆာများ ၏ ဇာတ်လမ်းများ၊ သူတို့ ၏ ရည်မွန်ခြင်းနှင့် အလိုကျဖြေဖျော်မှုများ၊ ပရိယာယ်များ၊ ဘုရင်နှင့် မှူးမတ်များ အပေါ်တွင် အနိုင်ယူရန် လှည့်စား အသုံးချခြင်းများ စသည် တို့ ပါဝင်သည်။

ကိုယ်လုပ်တော် ပြည့်တန်ဆာတစ်ယောက်၏ သင်ကြားမှုထဲတွင် အ

နှစ်သာရပိုင်းမှာ ...ရာဂ (လူများ ၏ စိတ်လှုပ်ရှားမှုနှင့် ခံစားမှုများ) ကို လေ့လာခြင်းဖြစ်သည်။ ။

ရာဂ...ကို ၁၂ မျိုး ခွဲခြားသတ်မှတ်ထားသည်။ ။ အမျိုးအစားအလိုက် ခွဲခြား၍ အမည်ပေးထားသည်။ ။ သို့ရာတွင် ရာဂ ၁၂ မျိုးမှာ သီးသန့်စီ ထားရှိသည်။ ။

ဤဇာတ်လမ်းများကို စီစဉ်ရာတွင် ကျွန်ုပ်တို့သည် ဗဟိုဦးတည်ချက် ကို မူလအတိုင်း ထားရှိခဲ့သည်။ ။ သို့ရာတွင် ဇာတ်လမ်း၊ ဇာတ်ကွက်နှင့် တင်ပြပုံကို ဆီလျော်စေရန် ပြင်ဆင် ဆောင်ရွက်ထားခြင်း အားဖြင့် ဇာတ်လမ်းတိုင်းသည် သူ့ပင်ကိုအတိုင်း ပြည့်စုံနေသည်။ ။

ထို့ပြင် ဇာတ်လမ်းများကို တတ်နိုင်သမျှ မူရင်းအရသာ မပျက်စေရန် ဆောင်ရွက်ထားသည်။ ။ ထိုသို့ ဆောင်ရွက်ရာတွင် ခေတ်ကာလပေါ် ဝတ္ထုတိုများ ၏ အတွေးအခေါ်နှင့် အတတ်ပညာ နည်းလမ်းများ အတိုင်း စီစဉ်ထားသည်။ ။

ကျွန်ုပ်တို့သည် တိုက်ရိုက်နည်းလမ်းနှင့် ရှင်းလင်းတိကျစွာ ကြိုးစားတင်ပြထားသည်။ ။ မွမ်းမံခြယ်လှယ်ခြင်းနှင့် ချဲ့ကားခြင်းမရှိပါ။ ။ အကယ်၍ လွန်လေပြီးသော ခေတ်ကာလများက လူနေမှုစနစ် တည်ဆောက်မှုများ ကို စိတ်ကူးပုံဖော်၍ ဖတ်ရှုပါက သူတို့ သည် စိတ်ဝင်စားစရာ ဖြစ်လာလိမ့်မည် မဟုတ်ပါချေ။

မူလထုတ်ဝေသူ၏ အမှာ

မည်သည့်တိုင်းပြည်၊ မည်သည့်ယဉ်ကျေးမှုမှ ရှေးဟောင်းဟိန္ဒူ ယဉ်ကျေးမှုထက်ပို၍ ရိုးရာအကပညာနှင့် ကြယ်တာရာ နက္ခတ်ပညာရပ်တွင် မသာနိုင်ပေ။ ဟိန္ဒူရိုးရာ အကပညာရပ်ကို ပျော်ရွှင်မှုသက်သက်ဟု ယူဆပါက သင်...မှားပေလိမ့်မည်။ နန်းတွင်း ကချေသည် များ သည် သူမတို့ ၏ ကကွက်များ တွင် နိုင်ငံရေးနည်းဗျူဟာကို ထည့်သွင်းခဲ့ကြ၏။ နိုင်ငံရေးကိစ္စများ တွင် လည်း ဘုရင်နှင့် မင်းညီမင်းသားတို့ က နန်းတွင်း ကချေသည် များကို အသုံးချခဲ့၏။

ကြယ်တာရာ နက္ခတ်များ ၏ အရှင်သခင်ဖြစ်သော အိန္ဒိယတွင် အတော်ဆုံး ကချေသည် လေးယောက် အမြဲရှိခဲ့၏။ ရမ်းဘား၊ တီလော့ဟားမား၊ အာဘာဆီနှင့် မင်နီကာတို့ သည် နန်းတော်တွင် မကြာခဏ ကပြကြရ၏။ ထီးနန်းကို လုမည့်လူများကို ကချေသည် များ ၏ ပရိယာယ်ဖြင့် ချေမှုန်းနိုင်ခဲ့၏။

ကချေသည် တစ်ယောက် ဖြစ်လာရန် နှစ်ပေါင်းများစွာ သင်ယူရ၏။ ပြဋ္ဌာန်းစာအုပ်များကို ဖတ်ရ၏။ မိရိုးဖလာ နည်းလမ်းများကို လေ့လာရ၏။ လူအမျိုးမျိုး၏ စိတ်၊ ရုပ်၊ လက္ခဏာများ နှင့် သဘောသဘာဝကို စိတ်ဖြာလေ့လာရ၏။ ကချေသည် တစ်ယောက်သည် လူအမျိုးမျိုး၏ အတွင်းစိတ်ကို ထွင်းဖောက်သိနိုင်ဖို့ အထူးလိုအပ်၏။ ထို့ကြောင့်လည်း မိန်းမတစ်ယောက်၏ လှပမှုကို အသိအမှတ်မပြုဘဲ နေနိုင်သော

ယောက်ျားတစ်ယောက်မျှ မမွေးဖွားသေးဟု ဆိုရိုးစကားရှိ၏။

ဆရင်ဂါရာမင်ဂျရီ၊ လာဗင်ယာစန္ဒီ၊ ဒေဗာဒဿနှင့် အသောကဗာဒို တို့ သည် ဤကချေသည် များ တွင် ပါဝင်ကြ၏။ ဖော်ပြမည့်အခန်းများ တွင် လူ့ယဉ်ကျေးမှု၊ ရွှေခေတ် နန်းတွင်းကချေသည် များ ၏ မာယာများ ၊ ရုပ်နှင့်ခန္ဓာကိုယ်ကို အသုံးချရသော လုပ်ငန်းများ ၊ ဇဝနဉာဏ်များ ၊ ထူးခြားပွင့်လင်းသော အလှများ ၊ ရဲရင့်သော စွန့်စားမှုများ နှင့် ဂုဏ်သိက္ခာ၊ မြင့်မြတ်သော အသက် မွေးဝမ်းကျောင်းအတွက် မာနတရားများ ကို ဖော်ပြထားပါသည်။ ။

ဇာတ်လမ်းအများ စုသည် ရင်သိမ့်ဖိုများ ချည်း ဖြစ်သဖြင့် တစိုက်စိုက် ဖတ်ဖြစ်ရသော စွဲမက်စရာ ဖြစ်နေရသည် မှာ အဓိကအကြောင်းများ ဖြစ်ပါသတည်း။

မူရင်းစာရေးဆရာ၏ ကိုယ်ရေးအကျဉ်း

ဆရီအိတ်၊ အာရ်၊ အေယားမှာ အိန္ဒိယနိုင်ငံ ကာရာလာနယ်သား ဖြစ်သည်။ ။ ကျောင်းတွင် ဆယ်နှစ်ပညာသင်ပြီးနောက် ဘုံဘေ (မွမ်ဘိုင်း) မြို့ V.J.T.I ကျောင်းတွင် အင်္ဂလိပ်စာ ပါမောက္ခအဖြစ် အမှုထမ်းခဲ့၏။

ဤကာလအတွင်းတွင် "ယနေ့လူသားများ" (Men of Today Series) စာအုပ်ရေးခဲ့၏။ ခေါင်းစဉ်နှစ်ဆယ်ပါသော "ယနေ့ ယောက်ျားများ" စာအုပ်သည် လည်း အလွန်နာမည်ကြီးခဲ့၏။

ဒုတိယကမ္ဘာစစ်အတွင်းတွင် "ဟစ်တလာ၏ စစ်ပွဲ (Hitler's War) လက်ကမ်းစာစောင်များ စတင်ရေးခဲ့၏။ စစ်ပွဲအကြောင်းကို မှတ်တမ်းတင် ထားခြင်းဖြစ်ပြီး နောင်တွင် Hitler's War အမည်ဖြင့်ပင် စာအုပ်ကြီးတစ်အုပ်အဖြစ် စုစည်းရိုက်နှက်ခဲ့၏။ သူ ရေးသားသော အခြားစာအုပ်များမှာ War in the Pacific, Why Pakistan? What Japan Wants? The Congress and the War, India and the war Congress High Command နှင့် Can China Survive? စာအုပ်များ ဖြစ်သည်။ ။

မစ္စတာအေယားသည် အိန္ဒိယနှင့် နိုင်ငံခြားဂျာနယ်များ တွင် ဆောင်းပါးများ စွာ ရေးခဲ့၏။ ဘာဟဝမ်ဂျာနယ်တွင် လက်ထောက် အယ်ဒီတာလုပ်ခဲ့၏။ Free Press ဂျာနယ်တွင် လည်း လက်ထောက် အယ်ဒီတာလုပ်ခဲ့၏။

ဤ ဆရင်နဂါမန်ဂျရီ ဖြစ်ရပ်မှန် ပုံဝတ္ထုများကို Bharat Jyoti စာစဉ်တွင် ဆက်တိုက်ရေးခဲ့ပြီးမှ ယခုကဲ့သို့ စာအုပ်အဖြစ် ပြန်လည်ပုံနှိပ်ခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။ ။

ရာဇိဒတ္တ၏ ကျဆုံးခန်း

Fall of Rairdatta

ဒါဟရ (Dhara) မင်းနေပြည်တော်တွင် မာရာဂျာ ဒါဟီရဂျ ပရမီဆွာဒ ဆရီ ဗဟိုဂျဒီဗ ထီးနန်းစံနေချိန် ဖြစ်၏။ သူသည် ကြီးကျယ်မြင့်မြတ်၍ ရဲစွမ်းသတ္တိနှင့်ပြည့်စုံသော မင်းဖြစ်သလို ပညာလည်း တတ်၏။ သို့သော် ထိုဘုရင်မင်းမြတ်၌ ပြဿနာဖြစ်နေရသည် မှာ ဒဟမ၏ အကြောင်းရင်း ဖြစ်၏။

ဗဟိုဂျဒီမ၏ နန်းတော်တွင် ပြည့်တန်ဆာဟု ဆိုနိုင်သော ကြေးစားအထက်တန်းစား ဆရင်ဂရာမန်ဂျရီ နေထိုင်၏။ အလွန်လှပ ချောမောလွန်းသဖြင့် ယောက်ျားသားအားလုံး၏ ချစ်ခင်မြတ်နိုး တပ်မက်ခြင်းကို ခံရ၏။ သူမ၏ အလှသည် အခြားသော လုံမငယ်များ ၏ အလှကို လွှမ်းမိုးနိုင်ခဲ့လေသည် ။ ဗဟိုဂျဒီဗဘုရင်၏ တိုင်းပြည်အတွင်းရှိ အခြားအခြားသော ပြည့်တန်ဆာများ သာမက အိမ်နီးချင်းတိုင်းပြည်များ ရှိ ပြည့်တန်ဆာများကပါ သူ့ကို အားကျကြ၏။

သူမ၏ မိခင်မှာ ဗိဆမဆီလာ ဖြစ်သည် ။ အနားယူသွားသော နန်းတွင်းပြည့်တန်ဆာလည်း ဖြစ်၏။ သူမကိုလည်း အားလုံးက လေးစားကြ၏။ သို့သော် သူမအနေဖြင့်မူ သမီးအား လက်ရှိအခြေအနေကို ထိန်းထားနိုင်ဖို့ အမြဲစိုးရိမ်ကြောင့်ကြနေရှာ၏။ မိန်းမတို့ ၏ ရမ္မက်စွမ်းရည် အတတ်ပညာများကို ပိုမိုပြည့်စုံစေချင်၏။

နွေရာသီ တစ်ညနေခင်းတွင် သမီးနှင့်ယှဉ်ထိုင်နေစဉ် သူမက ပြောပြခဲ့သည် ။ "သမီး...ညည်းရဲ့ အလှအပကြောင့်သာ ဒီလိုစည်းစိမ်ချ

မ်းသာကို ရနေတာဖြစ်တယ်။ အများအားဖြင့် ပြည့်တန်ဆာတွေဟာ ဒွါ တပ်စ်ရဲ့ လှည့်ဖြားမှုကြောင့် ပျက်စီးကြရတာ များ တယ်။ တစ်ပါးသော သူတွေကို ပျော်ရွှင်ကျေနပ်အောင် ပြုလုပ်ခြင်းဖြင့် အနုပညာကို အတတ်ပညာလို သဘောထားပြီး အောင်မြင်စွာ အသုံးချရမယ်။ အဲဒါက တော့ ယောက်ျားသားတွေရဲ့ လွှမ်းမိုးထားတဲ့ ရာဂစိတ်ကို လေ့ လာပြီး နားလည်ဖို့ လိုတယ်။ အောင်မြင်ရဖို့ အတွက် သူတို့ ရဲ့ အနုပညာတွေကို အသုံးချခဲ့တဲ့ တခြားပြည့်တန်ဆာတွေ အကြောင်း အမေပြောပြမယ်။ သူတို့ ရဲ့ အတွေ့အကြုံတွေကို ကြားရရင် ညည်း...ခုထက်ပိုပြီး အသိဉာဏ်ရှိလာလိမ့်မယ်။ ကဲ...နားထောင်ပေတော့"

"ခန္တီပူရမြို့မှာ ပညာရှိပြီး ချမ်းသာကြွယ်ဝတဲ့ ဆိုမဒတ္တ အမည်ရှိတဲ့ ဗြဟ္မဏတစ်ယောက်ရှိတယ်။ သူဟာ ကျော်ကြားတဲ့ ပညာရှိတစ်ယောက်ဖြစ်တယ်။ ဗီဒနဲ့ ဆစတြာဂါယာတွေကိုတောင် ကောင်းကောင်း ရွတ်ဆိုနိုင်တယ်။ သူဟာ ကျော်ကြားလာသလို ပိုပြီးတော့လည်း ချမ်းသာလာတယ်။ ဒါပေမဲ့ ကလေးမရှိဘူး။

သူဟာ ဗိဂျယဆပတန်ဂါယာကို လေ့ လာပြီးတော့ လိုရာဆန္ဒကို ပေးနိုင်စွမ်းရှိတဲ့ နေမင်းထံမှာ ဆုတောင်းတယ်။ အဲဒါကြောင့် ရဗီဒတ္တ ဆိုတဲ့ သားတစ်ယောက် ရခဲ့တယ်...ရဗီဒတ္တ အသက်(၁၆)နှစ်ရှိလာတဲ့ အခါမှာ အထွတ်အမြတ်ဖြစ်တဲ့ အပ်ချည်ကြိုးကို ပေးခဲ့တယ်။ ဗီဒနဲ့ ယိဒဂကျမ်းတွေကိုတောင် လေ့လာစေတယ်။

ရဗီဒတ္တဟာ ဗီဒကျမ်းတွေကို ကြိုးစားလေ့လာခဲ့တဲ့ အတွက် သူ့ဖခင် လောက်နီးနီး အသိပညာရှိလာခဲ့တယ်။ ဖခင်ကြီးဟာ သူ့သားအမွေရမယ့် စည်းစိမ်ချမ်းသာတွေအတွက် စိတ်ပူခဲ့တယ်။ အနာဂတ်မှာ သူ့သားတစ်ယောက် ပျက်စီးသွားမှာ ကို ကြိုစိုးရိမ်ခဲ့တယ်။ ဒါကြောင့် ပညာ

အားလုံးကို သင်ကြားပေးခဲ့တယ်။ ဒတ္တနဲ့ အခြားပညာရှိတွေ ရေးခဲ့တဲ့ ပြည့်တန်ဆာတွေရဲ့ လျှို့ဝှက်ချက်တွေကိုတောင် သင်ကြားပေးခဲ့တယ်။

တစ်နေ့မှာ သားကိုခေါ်ပြီး ပြောတယ်၊ ‘သား...ငယ်ရွယ်မှုဟာ သိပ်သည်းတဲ့ အမှောင်ဖြစ်တယ်၊ ငယ်ရွယ်မှုကို ဘယ်သူမဆို ဖြတ်သန်းရမှာတော့ အမှန်ပဲ၊ မဒနဟာ ကောက်ကျစ်တယ်၊ ပစ္စည်း ဥစ္စာဟာ ယစ်မှုးစေတယ်၊ စိတ်ဟာ သဘာဝအားဖြင့် ကြာရွက်ပေါ်က ရေစက်လိုမမြဲဘူး၊ အာရုံဟာ ဆင်ရိုင်းတစ်ကောင်လိုပဲ ထိန်းသိမ်းဖို့ ပဲ ခဲယဉ်းတယ်၊ ငယ်ရွယ်နုပျိုတဲ့ မိန်းကလေးတွေဟာ သဘာဝအားဖြင့် စွဲလမ်းတပ်မက် တိမ်းမှူးဖွယ်ဖြစ်တယ်၊ မိုးဥတု၊ ဆောင်းဥတုနဲ့ အခြားရာသီတွေရဲ့ အစတိုင်းအစတိုင်းဟာ စိတ်လှုပ်ရှားစရာ ကောင်းတယ်။ အချစ်ဆိုတဲ့ ကိစ္စကို ဘယ်သူမှ ကြံ့ကြံ့မခံနိုင်ကြဘူး၊ ငါ့သားဖြစ်တဲ့ မင်းဟာ ရန်သူ ခြောက်ယောက်ကို နိုင်ရမယ်၊ အာရုံခံစားမှုတွေကိုပဲပေါ့။ ကောက်ကျစ်သူတွေဟာ အာရုံခံစားမှုကို သဘောကျတယ်။ အရှက်မဲ့တဲ့ မိန်းမတွေနဲ့ ဆက်ဆံကြတယ်။

ဒီမှာ ငါ့သား...လူကြီးသူမတွေရဲ့ ဆုံးမစကားကို ပျော့ညံ့တဲ့ စိတ်ထားရှိသူတွေဟာ လက်မခံနိုင်ကြရှာဘူး၊ သျှတ္တရကို လေ့လာရုံနဲ့ အသုံးမဝင်ဘူး၊ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် တန်ဖိုးထားတတ်စေတဲ့ စာပေ တတ်မြောက်မှုအတွက် ဂုဏ်ယူမှုကို မင်းပတ်ဝန်းကျင်က လူတွေက ဖျက်ဆီးကြလိမ့်မည်။ မင်းရဲ့ ရဲစွမ်းသတ္တိတွေလည်း ကျဆင်းသွားလိမ့်မယ်။ မင်းရဲ့ ဂုဏ်သိက္ခာတွေဟာလည်း ပျောက်ကွယ်သွားလိမ့်မယ်။ နောက်ဆုံး မင်းဟာ အကျင့်စာရိတ္တပျက်ပြီး လုံးဝ ပျက်စီးသွားလိမ့်မယ်။ ဒါဟာ အာရုံခံစားမှုတွေကို မပယ်ဖြတ်နိုင်လို့ မင်းရမယ့် ဆိုးကျိုးတွေပဲ ဖြစ်တယ်။

ဒါကြောင့်...ငါ့သား ကြပ်ကြပ်သတိထားပါ၊ မင်းရဲ့ အဆင့်အတန်းနဲ့

လျော်ညီအောင် နေထိုင်ပြုမူပါ။ မကောင်းတဲ့ အပေါင်းအသင်းတွေကို ရှောင်ပါ။ ဂီတနားထောင်ခြင်း၊ သီဆိုခြင်း၊ ကခုန်ခြင်း မပြုပါနဲ့ ။ မိန်းမ ပျိုတွေရဲ့ ဖြားယောင်းမြှူဆွယ်တဲ့ အကြည့်တွေကို မသိဟန်၊ မမြင်ဟန် ဆောင်ပါ။ ကပွဲရုံနဲ့ လောင်းကစားဝိုင်းတွေကို မသွားပါနဲ့ ။ ကိုယ့်အဆင့် အတန်းနဲ့ ညီအောင် မနေတဲ့ လူဟာ လူတွေရဲ့ ကဲ့ရဲ့ ခြင်း ခံရမယ်ဆို တာကို စွဲစွဲမြဲမြဲ မှတ်ထားပါ။ ပရူရဗလို တန်ခိုးကြီးတဲ့ ဘုရင်တောင် ပြည့်တန်ဆာ ဥရုဆီရဲ့ လက်အောက်ခံဖြစ်ရတဲ့ ဥပမာ ရှိခဲ့ဖူးတယ်။

ရဗီဒတ္တသည် လည်း သူ့ဖခင်၏ ဆုံးမစကားကို လိုက်နာခဲ့၏။ ထို့ကြောင့် လူအများ ၏ လေးစားမှုကို ခံရ၏။ ဖခင်ဖြစ်သူ ဆိုဗဒတ္တမှာ လည်း သူ့သားအတွက် ဂုဏ်ယူကျေနပ်နေခဲ့၏။

ထိုအခါမှ နောက်နှစ်ပေါင်း အတော်ကြာတွင် သူ့ဖခင်နှင့် မိခင်တို့ ကွယ်လွန်သွားကြကုန်၏။ ဤသို့ဖြင့် ရဗီဒတ္တမှာ လောကကြီးတွင် တစ်ယောက်တည်း အထီးကျန်သလို ဖြစ်ခဲ့ရ၏။ ပထမတွင် ဝမ်းနည်းပူဆွေးမှုကို ဝေဒနာတစ်ခုလို ခံစားနေရ၏။ ထို့နောက်တွင် တော့ ပူဆွေးမှုများ အချိန်ကာလအလျောက် လျော့နည်းသွားခဲ့၏။ သူ့သူငယ်ချင်းများ နှင့် ပျော်ရွှင်စွာ တပူးတွဲတွဲ နေထိုင်နိုင်ခဲ့၏။

နွေရာသီတွင် ကရုမာကရပန်းခြံတွင် လူငယ်ပွဲတော် ကျင်းပတတ်သော်လည်း ရဗီဒတ္တသည် ပန်းခြံသို့ တစ်ခေါက်တစ်ခါဖူးမျှ မသွားခဲ့ပေ။ သူသည် အရွယ်ရောက်သူတစ်ယောက် ဖြစ်နေလေပြီ ဖြစ်သဖြင့် လူငယ် ဝီဝီ ဘဝ၏ ဆန္ဒများ ပေါ်ပေါက်နေချေပြီ။ သို့သော် ဖခင်၏ စကားကို နားထောင်သော အနေအားဖြင့် အပျော်အပါးနှင့် ပွဲလမ်းသဘင်ရှိသော နေရာများကို မသွားဘဲ နေခဲ့ခြင်း ဖြစ်လေသည် ။

ငယ်ရွယ်သူဖြစ်သော သူသည် အဘယ်မျှကြာအောင် သူ့ရင်ထဲမှ ဆ

နွဲ့နှင့် အာရုံခံစားလိုမှုများကို ဖိနှိပ်ထားနိုင်မည်နည်း။ သူသည် ကျန်းမာ သန်စွမ်းသော လူငယ်တစ်ယောက်လည်း ဖြစ်၏။ ထို့ကြောင့် ရဗီဒတ္တမှ သဘာဝ၏ တောင်းဆိုချက်ကို မလွန်ဆန်နိုင်ခဲ့ချေ။

ထိုအချိန်က နွေဦးရာသီဖြစ်၍ ပန်းခြံထဲမှ လေပြည်တွင် ပန်းမျိုးစုံ တို့ ၏ မွှေးရနံ့များ ထုံသင်းနေသည် ။ သရက်ပင်များ တွင် အပွင့်များ ဝေနေကြ၏။ သစ်ပင်များ အပေါ်တွင် ဥဩငှက်သည် နွေဦး ရောက် လာ ပြီဖြစ်ကြောင်း တေးသီဆိုနေ၏။

လူငယ်များ သည် လွတ်လပ်ပေါ့ပါးစွာ လျှောက်သွားနေကြ၏။ အား ရပါးရ ရယ်နေကြ၏။ ပျော်ရွှင်စွာ စကားပြောနေကြ၏။ ကရုမာကရပန်းခြံတွင် လူငယ်ပွဲတော် ကျင်းပနေ၏။ လူငယ်တိုင်းသည် ပန်းခြံဆီသို့ ဦးတည်သွားနေကြ၏။

ထိုကာလမှာ ပင် ရဗီဒတ္တထံသို့ သူငယ်ချင်းများ ရောက်လာကြ၏။

"သူငယ်ချင်း...ဒီနေ့ ဖစ်ချ်ဘင်နား ဘုရားပွဲနေ့ဖြစ်တယ်၊ အဲဒီပွဲကို မ သွားဘဲနေရင် မင်းဘဝဟာ ဘာအသုံးကျမှာ တဲ့ လဲ၊ ဒီလိုပွဲမျိုးကိုမှ မကြည့်ရင် ဒီမျက်စိနှစ်လုံးဟာ ဘာကိုကြည့်တော့မှာ လဲ၊ မင်း...ဝါသ နာမပါပေမယ့် ငါတို့ ကို ခင်မင်ရင်းနှီးတဲ့ အနေနဲ့ ပွဲတော်ကို လိုက်ခဲ့ပါ၊ ကဲ...လာပါ၊ သွားကြပါစို့"

ရဗီဒတ္တသည် အကြီးအကဲများ ၏ ဆုံးမစကားကို သတိရသဖြင့် မိတ်ဆွေများ နောက်သို့ မလိုက်လိုလှပေ။ တစ်ဖက်ကလည်း မိတ်ဆွေများက သူတို့ နောက်သို့ လိုက်ရန် တိုက်တွန်းနေကြ၏။ နောက် ဆုံးတွင် မိတ်ဆွေများ နှင့် လိုက်သွားလေတော့၏။

ကရုမကာရပန်းခြံတွင် ဖစ်ချ်ဘင်နာဘုရား၏ နတ်ကွန်းရှိ၏။ ရေက နံပေါင်များ ပေါ်တွင် တိလာကာပန်းပင်များ ပေါက်နေ၏။

တောင်ပူစာများ ပေါ်မှ ကုရဗကသစ်ပင်များ တွင် အဖူးအငုံများ ဝေဆာ
နေ၏။ သလင်းကျောက်ဖြူများ ဖြင့် ဆောက်လုပ်ထားသော ချစ်ရေးချစ်
ရာ ခန်းမဆောင်လည်း ရှိနေ၏။

ရဗီဒတ္တသည် မက်ဒွန်းနား (အချစ်ခန်းမဆောင်) တွင် အချစ်နတ်ဘု
ရားမနှင့် တူသော အမျိုးသမီးတစ်ယောက်ကို အမှတ်မထင် လှမ်းမြင်လို
က်ရ၏။

"အို...ဒါဟာ ပရာဂျာပါတီနတ်ဘုရားရဲ့ ပြိုင်ဘက်ကင်းတဲ့ ဖန်တီးမှု
ပဲ ဖြစ်လိမ့်မယ်၊ အဆင့်အတန်း အမျိုးမျိုးရှိတဲ့ မိန်းမတွေအားလုံးထဲမှာ
သူမဟာ ပြိုင်ဘက်ကင်းတဲ့ အလှတစ်ပါးပါပဲ။ အချစ်ပင်လယ်သစ် တစ်
ခုပါလား၊ ဘဝရဲ့ ချစ်ခြင်းအရသာ တစ်ခုပါလား၊ လူတွေရဲ့ နှလုံးသားကို
ညှို့ယူတဲ့ သံလိုက်တစ်ခုပါလား၊ လိမ္မာပါးနပ်မှုတွေရဲ့ ဆရာတစ်ဆူပါ
လား။"

ဤသို့လျှင် ထင်မှတ်သွားသော သူသည် အချစ်ခန်းမဆောင်ဆီသို့
မကြာခဏ လှမ်းကြည့် နေမိလေတော့၏။ အချစ်ခန်းမဆောင်ဆီမှ
ခိုးကြောင်ခိုးဝှက် အကြည့်များကို မြင်ရသောအခါတွင် လည်း သူ့ရင်မှာ
ပြင်းစွာ တုန်လှုပ်ရပြန်၏။

ထိုမိန်းမပျို၏ အမည်မှာ ဗီနာရာဗာတီ ဖြစ်သည် ။ ပြိုင်ဘက်ကင်း
သော အလှပိုင်ရှင် ကြေးစား၊ ပြည့်တန်ဆာ တစ်ယောက်လည်း ဖြစ်၏။

ငယ်ရွယ်နုပျို လှပသန်စွမ်း၍ ချမ်းသာကြွယ်ဝပုံရသော ရဗီဒတ္တကို
မြင်မြင်ချင်းပင် ဗီနာရာဗာတီလည်း ချစ်သွားလေ၏။

အတွေ့အကြုံမရှိသော ရဗီဒတ္တသည် မက်ဒွန်းနား ခန်းမဆောင်အ
နီးတွင် တရစ်ဝဲဝဲ လုပ်နေ၏။ သူမကလည်း ချစ်မြတ်နိုးသောအကြည့်ဖြ
င့် သူ့ကို မကြာခဏ ကြည့်နေတတ်၏။ အချစ်၏ သင်္ကေတကို ဖော်ပြ

ထားသော ဟန်အမူအရာများကို အမျိုးစုံ လုပ်ပြ၏။ ရဗီဒတ္တကိုကြည့်ပြီး သူမ...တွေးနေ၏။ "အို...အချိန်များ စွာ ကြာပြီးနောက်မှ ငါ့ဆီကို ရတနာတစ်ပါး ရောက်လာပါပေါ့လား၊ ငါ့ရဲ့ ဆန္ဒတွေ ပြည့်လာရပြီ၊ မျှော်လင့်ချက်တွေ သီးပွင့်လာရပြီပဲ"

ဗီနာရာဗာတီသည် အနီးရှိ မိတ်ဆွေတစ်ဦးနှင့် စကားပြောရင်း ရဗီဒတ္တအား ပြီးခွင့်စွာ ကြည့်နေတတ်၏။ ကျက်သရေရှိသော အမူအရာများ လုပ်ပြနေ၏။ ရဗီဒတ္တမှာ ယခုအချိန်အထိ အချစ်နှင့် မကြုံခဲ့ဖူးပေ။ စိတ်ထဲတွင် တော့ ထူးဆန်းသော ပျော်ရွှင်ကျေနပ်မှုကို ခံစားနေရ၏။ ဤအံ့ဩစရာကောင်းသော မိန်းမပျိုသည် သူ့ကို ချစ်နေပြီဟု လည်းတွေးနေ၏။ မိန်းမပျို၏ အပြုံးနှင့် အမူအရာများ သည် သူ့ကို ရည်ညွှန်းသည် ဟု ယုံကြည်လိုက်၏။

ပွဲတော်ပြီးသောအခါ ခန်းမဆောင်တွင်းသို့ ဝင်၍ ခန္ဓာပ (Manmad) ကို ပူဇော်၏။ ထို့နောက် ပန်းခြံတွင်းမှ ဖြတ်၍ သူ့အိမ်သို့ ပြန်လာခဲ့၏။ သူ့စိတ်ကို အတွေးတစ်ခုက လွှမ်းမိုးနေလေပြီ။ "အံ့ဩစရာကောင်းတဲ့ မိန်းမပျိုလေးရယ်" ဟု တမ်းတမ်းတတ ဖြစ်နေ၏။

ထိုနေ့ ညနေချမ်းချိန်တွင် ဗီနာရာဗာတီသည် သူ့သူငယ်ချင်းဖြစ်သူ ဆန်ဂါမိကကို ရဗီဒတ္တ၏ အိမ်သို့ စေလွှတ်လိုက်၏။ သူမသည် လည်းအိမ်အဝင်ဝတွင် ခဏရပ်ဆိုင်းလိုက်သေး၏။ ထို့နောက်မှ အိမ်ထဲသို့ ရဲတင်းစွာ ဝင်ခဲ့သည် ။ အိမ်တွင် ရောက်နေသော ရဗီဒတ္တ၏ သူငယ်ချင်းများ သည် သူမကို မှတ်မိကြသူများ ဖြစ်လေရာ ရဗီဒတ္တကို သူမနှင့် မိတ်ဆက်ပေးကြ၏။

နေရာတွင် ဝင်ထိုင်ပြီးနောက် သူမက ပြော၏။ "ရဗီဒတ္တ ရှင့်ကို နှစ်ယောက်တည်းပြောရမယ့်စကား ကျွန်မမှာ ရှိပါတယ်၊ ကျွန်မတစ်ယောက်

က်တည်းနဲ့ တွေ့ခွင့်ပေးပါ"

သူမသည် ဗီနရာဗာတီ၏ မိတ်ဆွေမဖြစ်ကြောင်း သိရသဖြင့် ရဗီဒတ္တ အလွန်သဘောကျသွား၏။ မက်ဒွန်းနား ခန်းမဆောင်တွင် သူမကို မြင်ခဲ့ကြောင်းကိုလည်း ပြန်သတိရလာ၏။ သူ့သူငယ်ချင်းများအား ခန်းမအပြင်သို့ ထွက်ရန် အချက်ပြလိုက်၏။ သူတို့ ထွက်သွားသောအခါမှ သူကမေး၏။

"မိန်းမချောကလေး ဘာသတင်းတွေ သင်...ယူလာသလဲ၊ သတင်းကောင်းလား...သတင်းဆိုးလား"

"ဒါဟာ...သင့်ရဲ့ အခြေအနေ ဂုဏ်သိက္ခာနဲ့ ဆန့်ကျင်ဘက် ဖြစ်စေပေမယ့် သတင်းကောင်းတော့ သတင်းကောင်းပါ။ ကျွန်မ သခင်မ စိတ်ဆင်းရဲနေတာကို မြင်ရလို့ ကျွန်မလည်း သူ့အတွက် စိတ်မကောင်းဖြစ်ရပါတယ်၊ ကျေးဇူးပြုပြီး ကျွန်မပြောတာကို နားထောင်ပေးပါ"

"မဒနပွဲတော် ကျင်းပနေစဉ် ရှင့်ကို မြင်လိုက်ရတဲ့ အချိန်က စပြီး ရှင်ဟာ သူမရဲ့ နှလုံးသားကို စိုးမိုးခဲ့ပါတယ်၊ နှလုံးသားကို ဆမဒါမြားအစင်းတစ်ရာ ထိုးစိုက်လိုက်သလိုပါပဲ၊ အဲဒီအချိန်ကစပြီး သူမဟာ အရမ်းစိတ်လှုပ်ရှားနေရပါတယ်၊ တစ်ကိုယ်လုံး တုန်ယင်ပြီး သက်ပြင်းတချချ ဖြစ်နေပါတယ်၊ သူ့မျက်စိတွေဟာ ရှင့်ကိုပဲ မြင်နေရှာပါတယ်၊ သူ့နားတွေဟာ ရှင့်အသံကိုပဲ ကြားချင်နေပါတယ်၊ ရှင့်အကြောင်းကို အမြဲပြောနေပါတယ်၊ သူမဟာ ရှင်နဲ့ တွေ့ချင်နေပါတယ်၊ ရှင်ဟာ ပညာရှိ ဖြောင့်မတ်မှန်ကန်သူ တစ်ယောက်ဖြစ်ပါတယ်၊ ကျွန်မ သူငယ်ချင်းရဲ့ ဘဝကို ပျော်ရွှင်မှုပေးပါ၊ ဆရီဟနဲ့ အခြားသူ့တ္တကျမ်းတွေမှာ မိန်းမတစ်ယောက်ကို သတ်တာဟာ အကြီးဆုံးအပြစ်လို့ ဆိုထားပါတယ်၊ ရှင်...ဒီနေ့ သူမဆီကို မလာရင်တော့ သူမ...သေပါလိမ့်မယ်"

ဆန်ဂါမိကလည်း စကားရပ်ပြီး ရဗီဒတ္တအား စူးစမ်းသလို ကြည့်နေသည် မှာ "ကမ္ဘာပေါ်မှာ အချောဆုံးမိန်းကလေးရဲ့ သေခြင်းနဲ့ ရှင်ခြင်းဟာ ရှင်အဖြေပေါ်မှာ မူတည်နေပါတယ်" ဟု ပြောသကဲ့သို့ အဓိပ္ပာယ်ဆောင်နေ၏။

ဤတွင် ရဗီဒတ္တမှာ စိတ်ရှုပ်ထွေးသွားရ၏။ အတိုက်အခံနှစ်ခုအကြားတွင် သူရောက်နေချေပြီတကား။ မိန်းမချောတစ်ယောက်နှင့်အတူ ဘဝနုပျိုမှုကို ခံစားရန် စိတ်ရှိနေသည် ကား မှန်၏။ တစ်ဖက်မှာ လည်း အကြီးအကဲများ ၏ ဆိုဆုံးမမှုနှင့် ကိုယ်ကျင့်တရား ထိန်းသိမ်းမှုက ရှိနေပြန်ချေသည် ။

အတန်ကြာသည် အထိ အဆုံးအဖြတ် ခက်နေရရှာ၏။ နောက်ဆုံး၌ လိုက်သွားရန် ဆုံးဖြတ်ပြီးနောက် အိမ်သို့သွား၍ ဗီနာရာဘာတီနှင့် တွေ့ဆုံ၏။

ဗီနာရာဘာတီ၏ နေအိမ်သို့ သူရောက်ချိန်တွင် နေမင်းသည် သစ်ပင်များ နောက်ကွယ်သို့ ဝင်သွားပြီ ဖြစ်၏။ ညနေဆည်းဆာ အချိန်ပင်ဖြစ်သည် ။

ဤသို့လျှင် ပထမအကြိမ် တွေ့ဆုံပြီး နောက်ပိုင်းတွင် သူသည် ဗီနာရာဘာတီ၏ နေအိမ်သို့ အမြဲလိုလိုပင် သွားခဲ့တော့၏။ သူ့စီးပွားဥစ္စာများကိုလည်း တဖြည်းဖြည်းချင်း ပေးကမ်းခဲ့၏။ ရှေးလူကြီးများ ၏ ညွှန်ကြားချက်များကိုပင် ပစ်ပယ်ပြီး သူ့စိတ်ကို အာရုံခံစားမှုတွင် သာ မျှောထားလိုက်၏။ ဗီနာရာဘာတီ၏ မာယာညွတ်ကွင်းတွင် သားကောင် ဖြစ်သွားရလေတော့၏။

ပြည့်တန်ဆာမသည် ရဗီဒတ္တ၏ အတောမသတ်နိုင်သော ရမ္မက်ဆန္ဒကို နားလည်၏။ ပျော်ပွဲစားပွဲများ ၊ သဘင်ပွဲတော်များ ၊ ဘုရားဖူး ခရီး

ထွက်ခြင်းများကိုပင် စီစဉ်ခဲ့၏။ ဤကဲ့သို့ ပြုလုပ်သည့်အခါတိုင်း ရဗီဒ
တ္တထံမှ အဖိုးတန်လက်ဆောင်များ ရယူခဲ့သည် ။ ဤသို့လျှင်
သူပစ္စည်းများကို တဖြည်းဖြည်းယူခဲ့လေရာ နောက်ဆုံးတွင် ရဗီဒတ္တ ဆ
င်းရဲသွားရလေတော့၏။

အဆုံး၌ သူ့အား သစ်သီးပုပ်တစ်လုံးလို စွန့်ပစ်ရမည့်အချိန်သို့ ရောက်
လာလေ၏။

တစ်ညနေတွင် ဆန်ဂါမိက သူ့ကိုပြော၏။ "မိတ်ဆွေ ပညာရှိ၊ ကုန်
သည် မင်းတစ်ပါးနဲ့ ဗီနာရာဘာတီရဲ့ မိတ်ဆွေဟောင်း တစ်ယောက်
ဟာ ဒီမြို့ကို ရောက်နေပြီ။ သူတို့ မှာ ငွေကြေး အများ အပြားပါလာတ
ယ်။ သူဟာ ဗီနာရာဘာတီကို အရူးအမူးချစ်နေတယ်။ ဗီနာရာဘာတီနဲ့
တစ်ည အိပ်ခွင့်ရရင်ပဲ သူ့မှာ ပါလာတဲ့ စည်းစိမ်ချမ်းသာအားလုံးကို
ပေးမယ်လို့ တောင် ပြောနေတယ်။ ရှင့်ရဲ့ ပစ္စည်းအားလုံးကို သူမကို
ပေးထားတဲ့ အတွက် သူမပစ္စည်းဟာလည်း ရှင့်ပစ္စည်းပဲ ဖြစ်ပါတယ်။
သူမ...ပစ္စည်းထပ်ရရင် ရှင့်အတွက် အကျိုးရှိပါလိမ့်မယ်။ ဒါကြောင့် တ
စ်နေရာကို တစ်ရက်နှစ်ရက်လောက် သွားနေပေးပါ" ထို့နောက် ဆန်ဂါ
မိကလည်း အစေခံများအား သူတို့ အိမ်မှ ဆွဲထုတ်စေလေ၏။

ရဗီဒတ္တသည် လည်း အိုးအိမ်မဲ့သူပီပီ လုံးဝ သိက္ခာကျသွားရလေ
တော့၏။ ထိုနောက်ပိုင်းတွင် သူမအိမ်သို့ သူ ပြန်လာခွင့်မရတော့ပေ။
ထိုအိမ်အနားသို့ ရောက်သွားတိုင်းသည် အစေခံများ ၏ စော်ကားမှု
အော်ငေါက်ဆဲရေးမှုကို ခံရလေ့ရှိ၏။

ဗီနာရာဘာတီနှင့် ဆန်ဂါမိက တို့ သည် လည်း သူ့ကို လုံးဝ အသိ
အမှတ်မပြုကြတော့ချေ။

သူမကို မိုက်မိုက်မဲမဲ ချစ်မိသောကြောင့် သူ့ဘဝတစ်သက်တာသည်

စိတ်ဆင်းရဲခြင်းဖြင့် ကုန်ဆုံးသွားခဲ့၏။ မကြာခဏပင် သူမအား သူ...
မမြင်ခဲ့ရလျှင် ကောင်းလေစွဟု နောင်တကြီးစွာ တွေးနေမိလေ၏။

ဤတွင် ဗီဆာမဆီလာသည် ပုံပြင်ကို အဆုံးသတ်ရင် "ဒါဟာ အ
တောမသတ်နိုင်သော ရမ္မက်ဆန္ဒမျိုးရှိတဲ့ ယောက်ျားတွေရဲ့ ယေဘုယျ
ကျတဲ့ နိဂုံးချုပ်ဖြစ်တယ်။ ဒါကြောင့် ငါ့သမီး အောင်မြင်တဲ့ ကိုယ်လုပ်
တော်တစ်ယောက် ဖြစ်ဖို့ အတွက်ဆိုရင် တဏှာရာဂ အသိပညာဟာ မ
ရှိမဖြစ်တဲ့ အတတ်ပညာဖြစ်တယ်လို့ မှတ်ပါ" ဟု ပြောပြခဲ့လေ၏။
